

Borgbjerg: Jeg er jo tvungen til at bøje mig for Formanden og haaber da, at vi snart kunne faa en Forhandling om disse Affærer. Men jeg ender med at konstatere, at enten har den højtærede Finansminister bevidst villet give et Svar, der intet Svar var, for at dække over noget, eller ogsaa har han ikke Begreb om, hvad der er sket i den Tid, han har været Finansminister.

Bluhme: Der kan vel ikke være Tvivl om, at det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget. Ligesaa antager jeg, at Pluraliteten af Rigsdagens Medlemmer ønske at yde deres Medvirkning til, at de forhaandenværende Kalamiteter kunne indskrænkes saa meget som muligt, og de flestes Ønsker gaa saa vel ud paa, at Den sjællandske Bondestands Sparekasse maa kunne genrejses. Men Terminen er i Nærheden, og det vil blive overmaade vanskeligt for en stor Mængde af de Mennesker, der have deres Penge staaende i Sparekassen, at klare den. Jeg vil da spørge den højtærede Indenrigsminister, om man ikke allerede nu ved, hvor stort i værste Fald Tabet kan blive, om man ikke endnu kan overse, hvor meget der i det mindste kan reddes, hvis Sparekassen skulde gaa fallit, og hvis man kan det, om der da ikke var Mulighed for, at Ministeren vilde tilkendegive noget saadant som dette, at Regeringen vil saa snart som muligt søge Bemyndigelse til at udlaane af Statens Midler saa meget til Sparekassen, som den uden Risiko kan laane den, for om muligt at bringe Befolkningen her paa Sjælland over Terminens Vanskeligheder. Jeg mener, at der maa være en Mulighed for at komme de Sparere til Hjælp, som staa svagest, uden Risiko for Statskassen, idet man altid senere kan se, hvorledes Sagerne skulle ordnes, for at Bondestands Sparekasse igen kan komme til at fungere, hvis det kan lade sig gøre.

Der forekommer mig at være Mulighed for at hjælpe den store Mængde af ubemidlede Sparere, af dem med de smaa Indsatser, uden Risiko for Staten, og selv om det ikke kan ske allerede nu til Terminen, vil det, at der kom et Tilsagn fra Ministeren om, at man vil søge Rigsdagens Bemyndigelse til at komme dem til Hjælp indenfor sikre Grænser, allerede gøre, at de, der have Sparebøger, lettere ville paa dem kunne faa de fornødne Laan til at klare Terminen. Jeg sigter naturligvis ikke alene til de smaa Sparere, men ogsaa til dem blandt de store Sparere, for hvem det

vil være meget prekært, om de ikke til Terminen kunde raade over i alt Fald en Del af, hvad de have staaende i Sparekassen. De ville kunne komme til Raadighed over det i det Øjeblik, man indenfor en vis Grænse af Sparebøgernes Størrelse havde Sikkerhed for, at de kunde indfries af Sparekassen. Det er et Spørgsmaal, jeg tillader mig at rette til den højtærede Indenrigsminister.

Indenrigsministeren (Berntsen): Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, der blev rettet til mig af det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), skal jeg sige, at medens Tabet i Den sjællandske Bondestands Sparekasse i og for sig er mig klart nok, ved jeg ikke endnu, hvorledes Forholdet til Smøreksporthforeningen kan ordnes, og saa længe man ikke ved med klare Tal, hvad Smøreksporthforeningen vil have at betale til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, kan man heller ikke opgøre Forholdet med Den sjællandske Bondestands Sparekasse og selvfølgelig heller ikke tillade, at Renterne udbetales. Det gør mig ondt, at noget saadant ikke kan finde Sted, men som Forholdet er i Øjeblikket, kan det ikke ske.

Om det Spørgsmaal, der er rejst af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), hvorvidt Modregningskrav kunne gøres gældende eller ikke kunne gøres gældende i Den sjællandske Bondestands Sparekasse, naar dette Lovforslag vedtages, skal jeg i al Almindelighed udtale, at det foreliggende Lovforslag intet forandrer i den bestaaende Lovgivning angaaende denne Sag udover Bestemmelsen i Lovforslagets § 4. At give en almindelig Regel for, hvorvidt Modregningskrav i alle Tilfælde kunne gøres gældende eller ikke, er ikke muligt. Det har det ærede Medlem faaet bekræftet i Dag ved at høre sin Kollega, det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), der har vist os, at der er forskellige Arter af Modregningskrav, der ikke uden videre kunne gøres gældende, uden at det afgøres ved Domstolene. Derfor kan jeg, som sagt, kun udtale, at i al Almindelighed forandrer det foreliggende Forslag intet i de bestaaende Retsregler udover det, der staar i Lovforslagets § 4.

Anledningen til, at § 4 er indsat i Lovforslaget, er den, at der fra forskellige Sider gik Rygter om, at Skyldnere til Sparekassen købte Sparebøger for en billig Penge for at benytte dem til at gøre Modregningskrav gældende. Ved den Forhand-